

Emnenr. 28.

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Drøkk til maten til
kvarldags.

Oppskr. av: Johs. O. Rønheim

(adresse): Raudeberg.

Fylke: Sogns. Fjordane

Herad: Nord-Vågsøy

Bygdelag:

Gard:

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. *Nykje av eiga røynsle.*B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
etter bondekvinne, ca. 80 aar gamle, i Nord-Vågsøy.

SVAR

1. Mjølkbruket har i høga gardbruker-folk har i dei sist 40 til 50 aar gått jamt nedover, grunna meiridrifta og dyrare jordbruksdrift. Men bruker av melk høga jordlause folk har heldt aust i same tid.
2. Ja, det var noakk det vanlege.
3. Saigs drakk ein, oblande, eller blanda med vaten, skjyr, handstikumma mjølk, og stundom heilmelk. Blande; syrna myse i vaten var og mykje i leirk, helst i sumarkalvaaret, og mykotet myse også. Daa no folk sende all meik til meierit, vert det umlag bare returmjølkja som kan sende til slikt. Og ho vert brukt til kiosksor. So likar folk helst aa faa henne kokt, for dei drøkk henne sjølv. Dei brukar denne solis til mottk for grønt og sūpa, naar det er skummamjølk, til kakaokoking. Og sei ein ho sūrra, ostar dei henne som skjyret og saupt dei først att, og kokar ostn til prisngrønt, eller sūrgrønt. Myxa av desse slagi kan daa brukast til surmat, eller fyspedrikke. Slik til grønt, brukast ho og endaa, helst av heimenjølk. Kaffimjølk.

Kokarf der gamle, og sjokolade, lyk ein haas heimemjölk, sötnejölk og ss. Men slikt vert berre til festar og higlader.

I natrumsvele brukar ein skyr, og i vanlege svelle skummjölk.

4. Ölbrükk til kvaragsdrikke vilt sjeld 90-aaringar ikkje nothu ûm. Kan ikke inne i fjordane var dette meir brukkt.

Vær her hadde brudlaup sumartid, som var det vanlege, kan det vel hende der vart att notre skvettar til lesking eitt hel.

5. Kaffibrükk er det ikkje greit aa sidfeste.

6. Men fyr 60-70 aar siden var kaffi komen i bruk til kvaragsdags, meir eller mindre.

7. Til frokost og mon er kaffien vist. Men til hender det ogss. Sumartid kan han komme fram til morgobeten, (moraabisk) ogss, etter middagstvoile, eller ein saltmetz-middag, eller heilt sein, med „svettarbeid“. Kaffien spøkjar bygelsen, og rokar opps.

Men gamle folk kan drikke kaffi endda flire ganger ûm degar. Det ser ut til at dei trivst godt med mange kaffidrinkar, vintersid best.

8. Kaffi vert mykje røkt, ikjil, og heimemale kaffi harst ut i kjelen nær han røkar opp, og røkar so notre minutt. Naar den so rølnar av litt, eller ein kennaar ein skvett frå kjelen i ein kopps, og slår han nedfrå kjelen att, reknar ein at kaffien har klarat seg. Men der brukar ein leit på Kopparn og, istadenfor fjørneinde. Der brukjerest kaffi ogss. Da tek ein kjelen av vamen med det same ein har kaffien i, so den ikkje røkt etterna.

Men ein brukkar og aa late ei blintykkann (flintekannje) stoa som froa omnen og varmast til kaffivatnet kokar opp. Daa har ein kaffien fyrst ned i flintekannja, slar so det rokande vatnet ogo ned i kannja, og let ho stoa paa omnen og frukkje si gosseleg tid. Dette er vel rettafe framgangsmåten. Til brukaft vist og i dette høvet.

Før var der vist brukt salt, og klarskjín. Salt brukast ikkje no, heller ikkje skjín. Det er vist lang tid sidan dei sluttar med dette. Eggjesta skal har vist ikkje vore brukte.

Der er súme som spraar i grügg. Det er ikkje godt aa veta, eller segja kva som kan vera reglar fyr dette. Det er vist aa finna skapnadslikheit mellom grüggfletkar, og kjende ting i det verkelege, og so finne ut framtidige hendingar av dette. Et slags fikser-billedlagring for innseging i komande ting.

Andre vil ikkje befalte seg med det. Dei meinat at det kjem innunder legnsutleggja og spraing, som forbrydast i det gamle settemøte. Folk mel sjølv kaffien sin. Kva som er grov- eller finmalings kan vere ei skjønsak. Den kjøpte mælre kaffien ^{har} vist vera finare enn himmelmen, men folk kjenne seg ikkje sikker um at er godt kaffisloff i slikt, og ventar den anga snarare at duffa froa seg, so han er ikkje mykje i vindin.

9. Súme likar súkkari, andre ikkje. Súme likar skykjesúkkar aa ha i mænnin, og so drukke kaffien til. Naar dei har súkker i kaffikoppen, blir det ikkje sett froa, enten det er farin eller raffinade. För var det platesúkker

4
iðja, og i bruk. Det var litt gult av farge. Men det ikkje i handelen. I Krigsaari Rokke sūme seg fain til platsutsker. Klypt og høgd sūkkertopp hadde for eitt stort ord, gress seg, og var aa faa. Men det var eitt heilt bal med aa faa det sūndt i passande stykkje, og var det desse so, skyggi og ostkaka, og under slæringi vilde det sprekle rundt alle veggjar, so det kapse seg fyr dei pene, kūnstfirkanta, passande smale stykkjar av raffinadesorta. Randsis var so hard og seinomelteleg, at den bruktis like av, og no slett ikke til Kaffi.

Den bruktast helst som, enof, og i forkjølingsdrik, som fjer.

10. Det har altid gått eitt skramlelegt rygge av den svarte kaffien, utan mjølk eller fløyle i.

Men etter siste krig har det vorte ei stor vending i dette. Når det mange som vil drinke kaffi utan fløyle eller melk. Dii før dei vert for fullt viss, av nokre dropar mælkessoff; men merkjelig nokk når dei ikkje det, men dei leggi seg berre feit og fipande annen mat og drikke, for ikke aa snakke um mekenjöttingi tira.

Andre, "melkekaffien" lagar garvesyri i mæsser.

Fraa Kaffi er der nok blaastry, som i mykje annan frøgt. Men under brenningi blir nok dette tufdrive. Hjemelisk súta mælk i boxar vert og i melketunne sider, og til fiskjær.

Ost eller egghestoff har me ikkje hørt vere brukt i kaffien.

11. Te har ikkje vore, eller vorte brukt til kvardags. Fyr 60 aar sidan kjinne me til ein hūslyd, som brukte te av omosturka fyrbærblod. Sist krig var det vel grovt, ymse bladslag. Solis blad av epletred. Te herav liknar merkjelig godt egje koloniale paa smakt.

b. Brennvinssbruk til kvardags vert det vel
 ikkje anna aa skrive um en dei
 som før er nemt um øllerikt i same
 forstaelse. Der var vel nokre som
 hevd seg med flaskā "som det heile, baade
 "daa og no. Men at der var, eller er nok
 pausagt reglanfekje mengdeutvikling
 av sterke drikke til onmetider, veit hne
 ikkje um. Etva desse andre, som var
 holdne for aa bruke sterkt, brukte fyr
 dagjen, tenkjer eg dei ikkje kunne
 gjere greide fyr sjølv, og end daa
 mindre andre, som ikkje fylgde
 med sterkt. Det gjekk vel helst i duedo.

13. Det ser ut til at myare drukkleslag
har auka. Brus t. d. kjøpes til
bruk i heimarne sūmardag meir
enn før, daa det berre vart mylla
og drukkeje der ein fekk det kjøpt.
Landsoltkjøp har og auka, av dei
heist fleire plassar som tid um
omnor fær løyve til aa selja slike.

Det er også meiningi iblandt
folk flest, at bruk av sterke ølsorter
og annan rusdrunk har auka, som
det plar vanleg vera, naar pengar
kjem fleist innom handane
pa folk.